

ж Мат. 26; 55.
Лук. 4; 45.
Гл. 7; 14, 28,
28. 8; 2.

и Іер. 20; 2.
Дѣян. 25; 2.

о Мат. 26; 57.

п Мат. 26; 69,
71. Мар. 14;
69. Лук. 22;
58.

р Мат. 26; 74.
Мар. 14; 72.
Лук. 22; 60.
Гл. 15; 58.

с Мат. 27; 2.
Мар. 15; 4.
Лук. 25; 4.
Дѣян. 5; 15.
т Дѣян. 10; 28.
41; 5.

у Мат. 20; 19.
Гл. 12; 52,
55.

говори му Исусъ: „Азъ явно говорихъ на свѣтъ-тъ; азъ всякога поучавахъ въ съборище-то и въ храмъ-тъ, дѣто Іудей-тъ ся събиратъ вынѣгы, и нищо не съмъ говорилъ на скрито. Що пыташь мене? пятай които сѣ мя чули, какво имъ съмъ говорилъ; ето, тѣ знаѣтъ що съмъ азъ реклъ. А когато рече това, единъ отъ слугы-тъ който стояше близу „ударил плесницѣ на Исуса и рече: Така ли отговаряшь първосвященнику? Отговори му Исусъ: Ако съмъ злѣ продумалъ, свидѣтельствуй за зло-то; ако ли добрѣ, защо мя биешь? И опроводилъ го бѣ Анна вързанъ при първосвященника Каиафѣ.

А Симонъ Петръ стояше и грѣяше ся; и рекохъ му: Да не бѣдешъ и ты отъ неговы-тъ ученицы? Отрече ся той и рече: Не съмъ. Казува единъ отъ рабы-тъ първосвященниковы, който бѣше роднина на оногось комуто Петръ отсѣче ухо-то: Не тя ли видѣхъ азъ въ градинѣ-тъ съ него? И Петръ пакъ ся отрече; и тозь часъ петь-тъ поплѣ.

Тогазъ заведохъ Исуса отъ Каиафѣ въ преторіѣ-тъ; а бѣше сутрина, и тѣ не влѣзохъ въ преторіѣ-тъ, да ся не осквернятъ, но да ядѣтъ пасхѣ-тъ. За то излѣзе Пилатъ при тѣхъ и рече: Какво обвиненіе наносите върхъ тогось человекѣ? Отвѣщахъ и рекохъ му: Той ако да не бѣ злодѣецъ, не быхмы го прѣдали на тебе. А Пилатъ имъ рече: Земѣте го вы и по закону вашему сѣдѣте го. Рекохъ му Іудей-тъ: Намъ не ни е простено да убиемъ никого: „За да ся сбѣде рѣчь-та Исусова, коѣкто рече, като назначаваше съ какъ-